

پیام شرکت کنندگان در چهاردهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به رفقای هوادار و فعالان سازمان در داخل کشور

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

ما شرکت کنندگان در چهاردهمین کنفرانس سازمان، گرمترین دروهای کمونیستی خود را تقدیم شما رفقا می‌کنیم. ما همچنین از پیکار بی‌امان شما علیه نظم ارتجاعی و سرکوبگر حاکم و مبارزه در راه تحقق اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی طبقه کارگر قدرشناسی نموده و بر آن ارج می‌نهیم. اجازه بدهید در همین آغاز، همبستگی عمیق و رفیقانه خود را با شما رفقای که به رغم اختناق شدید سیاسی و سرکوب‌گریان، با وفاداری به آرمان‌های کارگری-کمونیستی فدائیان اقلیت در راه تحقق این آرمان‌ها چنگ در چنگ دشمن طبقاتی افکنده اید، ابراز داریم.

رفقا!

کنفرانس چهاردهم سازمان در شرایطی برگزار شده است که بحران نظام سرمایه داری حاکم بر ایران پیوسته ژرفتر شده است. به رغم شعارها و وعده‌های روحانی و دیگر کارگزاران نظام در مورد کنترل نرخ تورم، ایجاد اشتغال و بهبود اوضاع اقتصادی، بحران رکود - تورمی ادامه یافته و تشدید شده است. هزاران کارگر از کار اخراج شده و به صف میلیونی بیکاران پیوسته اند. نرخ تورم طبق آمارهای رسمی بیش از چهل درصد افزایش یافته است. گرانی فزاینده کالاها و خدمات مورد نیاز کارگران و زحمتکشان، ناامنی شغلی، بی‌آیندگی، فقر و فلاکت و گرسنگی، زندگی میلیون‌ها کارگر و زحمتکش را در معرض تباهی قرار داده است. وضعیت سیاسی نیز جدا از اوضاع اقتصادی نبوده و تمام وعده‌ها و شعارهای تبلیغاتی روحانی در مورد آزادی‌های سیاسی و رعایت حقوق مردم پوچ از کار در آمده است. فعالان کارگری همچنان مورد تعقیب و پیگرد قرار دارند. کارگران زندانی و برخی دیگر از زندانیان سیاسی مورد ضرب و شتم قرار گرفته و شکنجه می‌شوند. آزار و اذیت و سرکوب زنان ادامه دارد و شمار اعدام‌ها نیز افزایش یافته است.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

در حالی که جناحی از حکومت تلاش می‌کند مناسبات بین‌المللی جمهوری اسلامی و قبل از همه رابطه با دولت آمریکا را بهبود بخشد تا به خیال خود با لغو تحریم‌ها و حمایت قدرت‌های امپریالیستی، نظام سرمایه داری ایران را از بحران و رژیم حاکم را از ورشکستگی مالی نجات دهد، گروه‌های دیگری از حکومت، ایجاد رابطه و سازش با آمریکا و "شیطان بزرگ" را خلاف آرمان‌های جمهوری اسلامی و بنیانگذار آن خمینی می‌دانند و با آن مخالفت می‌کنند. "نرمش قهرمانانه" رهبر حکومت اسلامی یا عقب‌نشینی اجباری در برابر آمریکا و غرب که محصول مجموعه‌ای از عوامل و شرایط داخلی و فشارهای خارجی است، تنش‌ها و کشمکش‌های درونی جناح‌های حکومتی را دامن زده است.

جمهوری اسلامی به فرض آن که از تنش‌ها و کشمکش‌های درونی خود نیز عبور کند و چنان امتیازاتی به آمریکا و سایر قدرتهای امپریالیستی بدهد که به تعدیل یا لغو تحریم‌ها بیانجامد، حداکثر می‌تواند وضعیت اقتصادی را به شرایط بحران زده پیش از تحریم‌ها برگرداند. با لغو تحریم‌ها گرچه ممکن است جمهوری اسلامی تا اندازه‌ای بسیار بسیار محدود و کوتاه مدت، با رکود و تورم مقابله کند اما این موضوع به معنای حل بحران اقتصادی و معضلاتی که اجرای سیاست‌های نئولیبرال اقتصادی دیکته شده صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی به بار آورده است نیست. این همان سیاستی است که روحانی با ادامه آن می‌خواهد بحران اقتصادی را حل کند. سیاستی که از دوران رفسنجانی در ایران به مرحله اجرا درآمد و در دوره خاتمی و احمدی‌نژاد نیز ادامه یافت و نه تنها بحران را حتماً تعدیل نکرد، بلکه پیوسته آن را ژرفتر و مزمن‌تر ساخته است. بنابراین صرف نظر از اینکه با "نرمش قهرمانانه" خامنه‌ای، ارتجاع اسلامی تا چه اندازه با ارتجاع امپریالیستی کنار بیاید یا نیاید، همانطور که به تجربه نیز ثابت شده است، تا رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی هست وضعیت اقتصادی و معیشتی توده‌های کارگر و زحمتکشان دستخوش هیچگونه بهبود اساسی نخواهد شد. بر عکس مطالبات تلنبار شده کارگران بی‌پاسخ می‌

ماند. نارضایتی توده‌ای در اعماق جامعه متراکم‌تر می‌آشود. اعتراضات کارگری گسترده‌تر و مبارزه علیه نظم حاکم ادامه و گسترش خواهد یافت.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

ناگفته روشن است که روی کار آمدن روحانی و جایجائی مهره‌ها، تغییری در ماهیت رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ایجاد نکرده است. تمام تلاش‌های رژیم و جناح‌های آن برای حل بحران با شکست و ناکامی روبرو شده است. بحران موجود در چارچوب‌های نظم موجود حل شدنی نیست و باید به شیوه انقلابی حل شود. طبقه کارگر یگانه طبقه ای است که قادر است نظم سرمایه داری را زیرورو کند و بحران موجود را به شیوه‌ای انقلابی و قاطع حل کند و تمام کارگران و زحمتکشان را از وضعیت نکبت‌بار کنونی نجات دهد. لذا، جنبش طبقاتی کارگران و فعالیت آگاه‌گرانه و سازمان‌گرانه در میان کارگران، مهم‌ترین و اصلی‌ترین عرصه فعالیت سازمان است و ضرورت تشکیل یابی کارگران وظایف سنگینی را برآدوش ما قرار می‌دهد. اما ایفای نقش فعال‌تر در این زمینه، مستلزم آن است که رفقای هوادار و فعالان سازمان، خود را در هسته‌های مستقل و مجزا از هم متشکل سازند. ایجاد و تکثیر سلول‌های سازمانی، یکی از مهم‌ترین وظایف لحظه کنونی ما می‌باشد. تلاش ما در مرحله اول باید این باشد که در کارخانه‌ها و موسساتی که دارای اهمیت استراتژیک هستند، در محلات کارگری و در هر کجا که توده‌های کارگر حضور دارند، هسته‌های سرخ کارگری و کمونیستی ایجاد کنیم. یاری‌رسانی به امر تشکیل یابی طبقه کارگر، تبلیغ و ترویج خط مشی انقلابی- کارگری و مواضع و اهداف کمونیستی سازمان و بردن آگاهی سوسیالیستی به میان کارگران از وظایف مرکزی هسته‌های سرخ است. وظیفه مهم دیگر فعالان متشکل سازمان در هسته‌های سرخ کارخانه‌ها ایجاد و گسترش کمیته‌های کارخانه است که دربرگیرنده آگاه‌ترین، پیشروترین و فعال‌ترین کارگران‌اند. رفقای هوادار و فعالان سازمان و همه رفقای کارگری که از خط مشی سیاسی فدائیان افلیت پیروی می‌کنند، با ایجاد کمیته‌های کارخانه، بایستی در مبارزات روزمره کارگران فعالانه شرکت جویند و از طریق این کمیته‌ها، مبارزات کارگران را در سطح اقتصادی و سیاسی سازماندهی و رهبری نمایند.

رفقا!

تاکید سازمان بر نقش و اهمیت طبقه کارگر و جنبش طبقاتی کارگران و تاکید و تمرکز اصلی فعالیت در میان کارگران، به معنای نادیده گرفتن سایر افشار زحمتکش و تهیدست جامعه و جنبش‌های اعتراضی آنان نیست. نیمی از جمعیت یعنی زنان ایران، در معرض خشن‌ترین تبعیضات جنسیتی و نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی قرار دارند. اکثریت عظیم معلمان، پرستاران و دانشجویان زیر انواع فشارها و محدودیت‌های اقتصادی و سیاسی قرار دارند که از بدیهی‌ترین حقوق دموکراتیک و سیاسی محروم‌اند و بارها علیه رژیم جمهوری اسلامی و برای احقاق حقوق خود، دست به اعتراض و مبارزه زده‌اند. فعالان و هواداران سازمان بایستی در میان این افشار نیز حضور فعال داشته باشند و با ایجاد هسته‌ها و سلول‌های سازمانی چه در میان معلمان و پرستاران و چه در سطح دانشگاه‌ها، با دخالت آگاه‌گرانه خود، در جهت آگاهی و سازماندهی اعتراضات آنان تلاش ورزند و سطح مطالبات، رادیکالیسم و موضع سوسیالیستی را در میان آن‌ها و جنبش‌های اعتراضی آنان تقویت کنند.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

در شرایط اختناق و دیکتاتوری عریان، در شرایطی که دستگاه پلیسی-امنیتی و نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی، هر گونه فعالیت متشکل و سازمان‌یافته‌ای را به ویژه اگر رد پای کمونیست‌ها در آن دیده شود، با بیرحمی سرکوب می‌کند، اساس کار تشکیلاتی و فعالیت‌های ما همچنان باید مخفی و زیرزمینی باشد و فعالان و رفقای هوادار سازمان در تمام فعالیت‌های خود بایستی اصول پنهان‌کاری را اکیداً رعایت کنند. نیازی به توضیح این مساله نیست که بسته به اوضاع و شرایط سیاسی جامعه، با بکار بستن ابتکار و خلاقیت می‌توان از شیوه‌های گوناگون در امر مبارزه و فعالیت انقلابی استفاده نمود و کار و فعالیت مخفی و علنی را با هم تلفیق نمود، اما اساس فعالیت فعالان و هسته‌های هوادار سازمان بر مخفی‌کاری و رعایت اکید مسائلی امنیتی استوار است به نحوی که تضمین کننده ادامه کاری رفقا باشد. رفقای عزیز، فعالان و هواداران سازمان بدانید و آگاه باشید که در شرایط کنونی، در

همان حال که فعالیت‌های انقلابی شما و گسترش این فعالیت‌ها در عرصه‌های پیش‌گفته و در عرصه تبلیغ و ترویج مواضع و خط‌مشی سازمان از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است، درعین حال؛ حفظ، استحکام و ادامه‌کاری هسته‌های تشکیلاتی و هوادار سازمان نیز حائز اهمیت جدی‌ست. ما شرکت‌کنندگان در کنفرانس چهاردهم سازمان، دست‌یکایک شما رفقا را به گرمی می‌آفشاریم و برایتان آرزوی پیروزی داریم!

پیش به سوی ایجاد هسته‌های سرخ سازمانی و متشکل ساختن کارگران!

پیش به سوی گسترش فعالیت‌های مبارزاتی و انقلابی در میان کارگران و زحمتکشان!

سرنگون باد جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورائی

نابود باد نظام سرمایه‌داری- زنده باد سوسیالیسم

شرکت‌کنندگان در چهاردهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)

آبان ۱۳۹۲